

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 3T/28/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913010102
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sopoliga
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2013:7913010102.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Trebišov JUDr. Marián Sopoliga na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. augusta 2013 takto

rozhodol:

obžalovaný J. J. Z. Š. X. I. A. , Q.. XX.X.XXXX T. X. O., W. U.
U. Č..XXX, prechodne D., I.. F. Č.. XX, okr.
Trebišov, t.č. K., I.. W. Č.. XXXX, ČR
nezamestnaný,

uznáva sa za vinného , že

ako zákonný otec maloletého syna J. J., Q.. XX.X.XXXX v mieste svojho bydliska v D. a inde neplatí na neho výživné mesačne po 1.000 Sk /33,19 €/ vždy do každého 25. dňa toho ktorého mesiaca k rukám matky P. J., hoci výška výživného bola určená rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 9C/209/2005 zo dňa 24.4.2006, a tak za obdobie od 19.4.2011 do konca júla 2013 dlhuje na výživnom sumu 896,13 €,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3, § 36 písm. I/, § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. obvinený sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Trebišove podal na J. obžalobu pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm.b,c/ Tr. zák. s poukazom na ôš 138 písm.b/ Tr.zák. v podstate na tom skutkovom základe, že od 9.4.2010 doposiaľ, t.j. do dňa podania obžaloby na súde dňa 19.2.2013, neplatil výživné na svojho maloletého syna J. mesačne po 1.000 Sk k rukám matky, hoci výška výživného

bola stanovená rozhodnutím súdu a tak zaostalé výživné činilo 1.128,59 € /34.000 Sk/. Toto výživné neplatil aj napriek tomu, že za takýto čin bol odsúdený už v minulosti rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 3T/16/2010 zo dňa 26.3.2010.

Samosudca vydal vo veci trestný rozkaz dňa 6.3.2013 pod sp.zn. 3T/28/2013, ktorým upravil čas páchania skutku od 9.4.2010 do konca februára 2013 a uznal vinu len v zmysle § 207 ods.1,3 písm.b/ Tr.zák., pritom vypustil právnu kvalifikáciu aj podľa odseku 3 písm.c/ citovaného paragrafu, pretože dňa 21.7.2012 súd rozhodol, že odsúdený sa v skúšobnej dobe osvedčil a preto sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal v zákonnej lehote obžalovaný odpor, v ktorom uviedol, že chce plniť svoju vyživovaciu povinnosť a uhradiť dlžné výživné v celom rozsahu, pričom si je plne vedomý toho, že za žalované obdobie výživné neplatil. Navrhol preto nariadiť hlavné pojednávanie vo veci, na ktorom dlžné výživné uhradí.

Samosudca určil termín hlavného pojednávania na deň 23.5.2013, na ktoré sa obžalovaný neustanovil, hoci mu predvolanie bolo riadne a včas doručené. Obhajca obžalovaného požiadal o odročené hlavného pojednávania a o poskytnutie lehoty aspoň jeden mesiac s tým, že zaostalé výživné v tejto dobe bude uhradené a že obžalovaný už zaplatil z titulu zaostalého výživného matke detí 600 €. Túto informáciu hneď na hlavnom pojednávaní upresnila matka dieťaťa, ktorá súdu predložila doklad o zaslaní zaostalého výživného vo výške len 410 €.

Následne súd určil termín hlavného pojednávania na deň 25.7.2013, na ktoré sa opäť obžalovaný ustanovil, hoci o termíne bol upovedomený obhajcom a žiadal odročiť hlavné pojednávanie aspoň ešte na jeden mesiac. Súd tak urobil a nariadil hlavné pojednávanie na deň 22.8.2013, na ktoré sa obžalovaný opätovne ustanovil, hoci bol o ňom upovedomený svojim obhajcom a nezaslal ani žiadne vyjadrenie k svojmu konaniu.

Na základe uvedeného preto súd po splnení všetkých zákonných podmienok vykonal hlavné pojednávanie podľa § 252 ods.2 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného a prečítal jeho výpoveď z prípravného konania. Z nej zistil, že je pravdou, že výživné na syna neplatil, ale podľa jeho vyjadrenia jeho matka mala platiť za neho výživné, nevie však v akej výške. Matka mu to oznámila telefonicky. Ďalej vo svojej výpovedi poukázal na zamestnania, kde pracoval a dosahoval príjem až 16.000 Kč mesačne, no napriek tomu výživné neplatil.

Svedkyňa P. v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný od 9.4.2010 jej neposlal žiadne výživné, pričom o výživu dieťaťa sa stará sama zo svojho príjmu, ktorý má 787,8 € mesačne, a preto syn netrpí núdzou. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa predložila súdu poštový doklad, z ktorého bolo zistené, že obžalovaný z titulu výživného zaslal k jej rukám sumu 410 €. Žiadne iné peniaze od obžalovaného nedostala.

Výživné na maloletého bolo určené rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 9C/209/2005 zo dňa 24.4.2006 vo výške 1.000 Sk /33,19 €/, ktoré bol povinný obžalovaný platiť vždy do každého 25. dňa v mesiaci k rukám matky P..

Trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 1T/16/2010 zo dňa 26.3.2010 bol obžalovaný odsúdený za taký istý trestný čin páchaný taktiež voči maloletému synovi J. za obdobie od 1.11.2007 do 26.3.2010, kedy súd vydal trestný rozkaz a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov a toto odsúdenie, už ako je vyššie uvedené, je zahladené, pretože súd rozhodol, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe osvedčil, a preto sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Z rodného listu súd zistil, že J. sa narodil 29.4.1999 v Košiciach a jeho otcom je obžalovaný. Maloletý navštevuje základnú školu S.i.

Po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo i súhrnne bolo preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm.b/ Tr. zák., pretože po dlhší čas neplatil výživné na svojho maloletého syna, hoci

výška výživného bola určená rozhodnutím súdu. Súd upravil dobu páchania skutku odlišne od obžaloby, pretože sumu vo výške 410 €, ktorú zaslal obžalovaný, započítal do obdobia neplatenia výživného od jeho začiatku a zmenil začiatok doby neplatenia výživného na dátum 19.4.2011 a tak výživné dlžné otcom do konca júla 2013 určil vo výške 896,13 €. V tomto rozsudku súd takisto vypustil právnu kvalifikáciu skutku uvedeného prokurátorom v zmysle § 247 ods.3 písm.c/ Tr.zák. z dôvodov už vyššie uvedených.

Podľa charakteristiky z miesta bydliska sa obžalovaný vo svojom trvalom bydlisku už dlhšie nezdržiava, v obci nevlastní žiaden majetok, t.č. žije v ČR. Podľa odpisu z registra trestov bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 1 krát súdne stíhaný, ale hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Pri určení druhu a výmery trestu s prihliadnutím na zabezpečenie jeho výkonu, súd postupoval v zmysle § 34 Tr. zák. a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, na pomery a možnosti nápravy páchatela a tiež na priťažujúce a poľahčujúce okolnosti. U obžalovaného bola zistená poľahčujúca okolnosť spočívajúca v tom, že sa k prečinu priznal a jeho konanie oľutoval a priťažujúcu okolnosť nezistil. S použitím § 38 ods.3 Tr.zák. súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Súd uložil trest odňatia slobody nepodmienečne vzhľadom na skutočnosť, že trestnú činnosť, pre ktorú je teraz stíhaný, spáchal v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia, a preto skutočnosť, že toto jeho odsúdenie bolo zahladené, nemá vplyv na skutok, ktorý spáchal, pretože sa zahladzuje odsúdenie a nie skutok a iný trest pre obžalovaného vzhľadom na všetky okolnosti neprichádzal do úvahy.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.